

Διάταξη του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2007 — Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-163/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο — Πράξη μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διαδικασία λόγω παραβάσεως — Άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Τόκοι υπερημερίας — Διαπραγμάτευση συμφωνίας σχετικά με υπό όρους πληρωμή — Απορριπτικές επιστολές)

(2007/C 235/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: E. Bygglin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και P. Aalto)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2006, T-177/05, Φινλανδία κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως της Επιτροπής που φέρεται ότι περιέχεται σε δύο έγγραφα της Επιτροπής με τα οποία αυτή αρνήθηκε να αρχίσει διαπραγματεύσεις σχετικά με την υπό όρους καταβολή δασμών τους οποίους απαιτήσε αναδρομικά η Επιτροπή ως ιδίους πόρους της Κοινότητας (εισαγωγικοί δασμοί αφορώντες εισαγωγές στρατιωτικού υλικού)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 154 της 1.7.2006.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 27 Ιουνίου 2007 — Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik κατά AOK Rheinland/Hamburg

(Υπόθεση C-300/07)

(2007/C 235/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik

Καθής: AOK Rheinland/Hamburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Πρέπει η προϋπόθεση της χρηματοδοτήσεως «από το κράτος» που τάσσει το άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', πρώτη εναλλακτική της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών ⁽¹⁾ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το κράτος επιβάλλει την εγγραφή σε κάποιο ταμείο υγείας καθώς και την καταβολή εισφορών -των οποίων το ύψος εξαρτάται από το εισόδημα- στο εκάστοτε ταμείο υγείας, το δε ταμείο υγείας καθορίζει το ύψος των εισφορών, πλην όμως τα ταμεία υγείας συνδέονται μεταξύ τους μέσω ενός συστήματος αλληλέγγυας χρηματοδοτήσεως, το οποίο περιγράφεται αναλυτικότερα στο σκεπτικό της παρούσας διατάξεως, διασφαλιζομένης με τον τρόπο αυτόν της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων κάθε επιμέρους ταμείου υγείας;
- β) Πρέπει η προϋπόθεση που τάσσει το άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', δεύτερη εναλλακτική, της οδηγίας, βάσει της οποίας η διαχείριση του οργανισμού δημοσίου δικαίου «υπόκειται σε έλεγχο ασκούμενο από τους οργανισμούς αυτούς [από το κράτος, τις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου]» να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αρκεί η άσκηση εποπτείας από το κράτος επί της νομιμότητας της διοικητικής δράσεως, που αφορά και τις έτι εκκρεμείς ή μελλοντικές συναλλαγές, - ενδεχομένως και η ύπαρξη και άλλων δυνατοτήτων παρεμβάσεως του κράτους οι οποίες εκτίθενται αναλυτικά στο σκεπτικό- προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση αυτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα - υπό τα στοιχεία α' ή β', πρέπει τα σημεία γ' και δ' του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «δημόσια σύμβαση προμηθειών» ή ως «δημόσια σύμβαση υπηρεσιών» η διάθεση προϊόντων τα οποία κατασκευάζονται και προσαρμόζονται στις ατομικές ανάγκες του πελάτη και για τη χρήση των οποίων πρέπει να προηγείται διαβούλευση με τον κάθε πελάτη χωριστά; Πρέπει, συναφώς, να λαμβάνεται υπόψη μόνον η αξία των εκάστοτε παραχών;

3) Στην περίπτωση κατά την οποία η αναφερόμενη στο δεύτερο ερώτημα διάθεση προϊόντων πρέπει ή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «υπηρεσία», πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας -διακρίσεως γενομένης από την έννοια της συμφωνίας-πλαισίου του άρθρου 1, παράγραφος 5, της οδηγίας- να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως «σύμβαση παραχωρήσεως υπηρεσιών» νοείται επίσης η ανάθεση συμβάσεων στο πλαίσιο της οποίας

- η απόφαση ως προς το αν και σε ποιες περιπτώσεις θα ανατεθεί στον ανάδοχο η εκτέλεση επιμέρους συμβάσεων δεν λαμβάνεται από την αναθέτουσα αρχή, αλλά από τρίτους,
- ο ανάδοχος πληρώνεται από την αναθέτουσα αρχή, διότι μόνον αυτή είναι, δυνάμει νομοθετικής ρυθμίσεως, η μόνη που του οφείλει αμοιβή και η οποία έχει αναλάβει έναντι των τρίτων την υποχρέωση να προβαίνει στην παροχή της υπηρεσίας, και
- ο ανάδοχος δεν χρειάζεται να πραγματοποιεί ή να έχει διαθέσιμη οποιουδήποτε είδους παροχή πριν του ζητηθεί από τους τρίτους;

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 12 Ιουλίου 2007 — Termoraggi SpA κατά Comune di Monza κ.λπ.

(Υπόθεση C-323/07)

(2007/C 235/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Termoraggi SpA

Καθών: Comune di Monza κ.λπ..

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 92/50 (¹) της 18ης Ιουνίου 1992 εφαρμογή στο επίδικο στην υπό κρίση υπόθεση ζήτημα, και πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο αυτό προκειμένου να επαληθευτεί η συμβατότητα των προσβαλλομένων διατάξεων με την κοινοτική νομοθεσία, όπως αναφέρθηκε στο σκεπτικό;

(¹) ΕΕ L 209, σ. 1-24.

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-335/07)

(2007/C 235/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: I. Koskinen, M. Πατακιά και S. Pardo Quintillán)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να επιβάλει την αυστηρότερη επεξεργασία των αστικών λυμάτων όλων των δήμων με πληθυσμό άνω των 10 000 κατοίκων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 2, 3 και 5, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (¹).
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όλες οι υδάτινες περιοχές στη Φινλανδία είναι ευαίσθητες περιοχές υπό την έννοια της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ. Εξ αυτού απορρέει η υποχρέωση της Φινλανδίας να φροντίζει όπως όλα τα λύματα δήμων άνω των 10 000 κατοίκων στο σύνολο της εθνικής επικράτειας να υφίστανται αυστηρή επεξεργασία. Το άζωτο είναι σημαντικός παράγων ευτροφισμού σε τμήματα της θαλάσσιας περιοχής Selkämeri του Βοθνικού Κόλπου, ενώ αποτελεί αποφασιστικής σημασίας παράγοντα στο αρχιπέλαγος Saaristomeri και στον Φιννικό Κόλπο. Την άνοιξη στην κεντρική περιοχή της Βαλτικής σημειώνεται μεγάλη αύξηση του αζώτου. Ο ευτροφισμός της περιοχής αυτής δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Ο περιορισμός της επιβαρύνσεως από το άζωτο και από τον φώσφορο θα μπορούσε να συμβάλει στην αποτροπή του πολλαπλασιασμού του φυτοπλαγκτού την άνοιξη και το καλοκαίρι. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 2, 3 και 5, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ επειδή παρέλειψε να φροντίσει για την αφαίρεση του αζώτου από τα αστικά λύματα σε όλους τους δήμους με πληθυσμό άνω των 10 000 κατοίκων.

(¹) ΕΕ L 135, σ. 40.